

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Karolina Siwierska

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań - Stare Miasto w Poznaniu Roksany Wilk

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawie w dniu 3 czerwca 2019 r.

sprawy:

- 1. M. W., syna W. i J. z domu J., urodzonego (...) w P.**
- 2. P. T., syna P. i M. z domu M., urodzonego (...) w P.**
- 3. R. P. (poprzednio W.), syna J. i B. z domu K., urodzonego (...) w K.**

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 7 czerwca 2017 roku w P., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 560.982,30 zł spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., wprowadzając w błąd pracowników (...) S.A. co do upoważnienia do dysponowania kontami bankowymi prowadzonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., poprzez przedłożenie, jako autentycznych podrobionych dokumentów w postaci, przedłożonego uprzednio w Sądzie Rejonowym Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, jednocześnie wprowadzając wówczas w błąd funkcjonariusza publicznego w osobie referendarza sądowego i usiłując wyłudzić poświadczenie nieprawdy, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, iż M. W. jest Prezesem Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., a nadto przedkładając protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) z dnia 6.06.2017 r. oraz potwierdzenia złożenia wniosku o zmianę danych w Krajowym Rejestrze Sądowym w P. z dnia 7.06.2017 r., a następnie dokonali przelewów środków pieniężnych z konta wyżej wymienionej spółki o numerze (...) oraz z subkonta o numerze (...) na konto spółki (...) sp. z o.o. czym działali na szkodę spółki (...) sp. z o.o. i (...) S.A., to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w dniu 12 października 2017 roku w P., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 960 912,37 zł, spółkę (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w P., usiłując wprowadzić w błąd pracowników (...) S.A. co do upoważnienia do dysponowania kontami bankowymi prowadzonymi na rzecz spółki (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w P., poprzez przedłożenie jako autentycznych podrobionych dokumentów w postaci przedłożonego uprzednio w Sądzie Rejonowym Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z 11.10.2017 roku, wprowadzając wówczas w błąd funkcjonariusza publicznego w osobie referendarza sądowego i usiłując wyłudzić poświadczenie nieprawdy, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, iż M. W. jest Prezesem Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., a nadto potwierdzenie złożenia wniosku o zmianę danych podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym w P., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na weryfikację przez bank przedłożonych dokumentów, czym działali na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. i (...) S.A., to jest o

przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

a nadto R. P. o to, że:

III. w dniu 1 marca 2018 roku w P., posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku, środki odurzające w postaci suszu roślinnego - marihuany o wadze netto 0,96 g oraz w postaci amfetaminy o wadze netto 6,57 g, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

1. oskarżonego M. W. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. I i II - tj. ciągu dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za przestępstwa te na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł każda,

2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. W. obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy) zł,

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 października 2017 r. godz. 16.00 do dnia 18 września 2018 r. godz. 14.50,

4. oskarżonego P. T. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. I i II - tj. ciągu dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za przestępstwa te na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł każda,

5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. T. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby,

6. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego P. T. do informowania Sądu o przebiegu okresu próby w formie pisemnej co 6 miesięcy,

7. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. T. obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 32.000 (trzydzieści dwa tysiące) zł,

8. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. T. kary grzywny zalicza okres jego zatrzymania od dnia 21 lutego 2018 r. godz. 5.35 do dnia 22 lutego 2018 r. godz. 8.20,

9. oskarżonego R. P. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. I i II - tj. ciągu dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za przestępstwa te na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu jedną karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł każda,

10. oskarżonego R. P. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. III – tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za przestępstwo to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
11. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego R. P. w pkt 9 i 10 wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
12. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. P. obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 448.982,30 zł (czterysta czterdzieści osiem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt dwa i 30/100),
13. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. P. kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 1 marca 2018 r. godz. 7.50 do dnia 28 lipca 2018 r. godz. 11.10,
14. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego R. P. nawiązkę w kwocie 1.000 (tysiąca) zł na rzecz Poradni (...) i (...) ul. (...), (...)-(...) P.,
15. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 195 k.k.w. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonych środków odurzających i substancji psychotropowych,
16. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie po 3.742.10 zł, a na podstawie art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4, art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza im następujące opłaty sądowe: M. W. w kwocie 1.080 zł, P. T. w kwocie 780 zł i R. P. w kwocie 2.700 zł.

SSO Karolina Siwierska

Uzasadnienie wyroku w zakresie kary orzeczonej wobec oskarżonych M. W., P. T. i R. P..

Wyrokiem z dnia 17. 06. 2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu uznał oskarżonych M. W., P. T. i R. P. (poprzednio W.) za winnych tego że w dniu 07. 06. 2017 r. w P., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 560.982,30 zł spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., wprowadzając w błąd pracowników (...) S.A. co do upoważnienia do dysponowania kontami bankowymi prowadzonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., poprzez przedłożenie, jako autentycznych podrobionych dokumentów w postaci, przedłożonego uprzednio w Sądzie Rejonowym Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, jednocześnie wprowadzając wówczas w błąd funkcjonariusza publicznego w osobie referendarza sądowego i usiłując wyłudzić poświadczenie nieprawdy, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, iż M. W. jest Prezesem Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., a nadto przedkładając protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) z dnia 06. 06. 2017 r. oraz potwierdzenia złożenia wniosku o zmianę danych w Krajowym Rejestrze Sądowym w P. z dnia 07. 06. 2017 r., a następnie dokonali przelewów środków pieniężnych z konta wyżej wymienionej spółki o numerze (...) oraz z subkonta o numerze (...) na konto spółki (...) sp. z o.o. czym działali na szkodę spółki (...) sp. z o.o. i Banku (...) S.A. - tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. (**zarzut I**) oraz tego, że w dniu 12. 10. 2017 r. w P., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 960 912,37 zł, spółkę (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w P., usiłując wprowadzić w błąd pracowników (...) S.A. co do upoważnienia do dysponowania kontami bankowymi prowadzonymi na rzecz spółki (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w P., poprzez przedłożenie jako autentycznych podrobionych dokumentów w postaci przedłożonego uprzednio w Sądzie Rejonowym Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) z 11. 10. 2017 r., wprowadzając wówczas w błąd

funkcjonariusza publicznego w osobie referendarza sądowego i usiłując wyłudzić poświadczenie nieprawdy, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, iż M. W. jest Prezesem Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., a nadto potwierdzenie złożenia wniosku o zmianę danych podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym w P., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na weryfikację przez bank przedłożonych dokumentów, czym działali na szkodę spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. i (...) S.A. - tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. (**zarzut II**).

Ponadto Sąd uznał R. P. za winnego tego, że w dniu 01. 03. 2018 r. w P., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29. 07. 2005 r., posiadał środki odurzające w postaci suszu roślinnego - marihuany o wadze netto 0,96 gr. oraz w postaci amfetaminy o wadze netto 6,57 gr. - tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (**zarzut III**).

Przypisany oskarżonym ciąg dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. zagrożony był karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Z kolei przypisany oskarżonemu R. P. czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29. 07. 2005 r. zagrożony był karą do 3 lat pozbawienia wolności.

Za czyny opisane w zarzutach I i II na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonym następujące kary:

- M. W. karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 30 zł każda oraz orzekł środek karny w postaci obowiązku naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 80.000,00 zł

- P. T. karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 30 zł każda, warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby i zobowiązując oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu próby w formie pisemnej co 6 miesięcy, a także orzekł środek karny w postaci obowiązku naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 32.000,00 zł

- R. P. karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 400 stawek dziennych po 30 zł każda oraz środek karny w postaci obowiązku naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej - (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 448.982,30 zł.

Nadto R. P. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd wymierzył karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, orzekł wobec niego nawiązkę w kwocie 1.000,00 zł na rzecz Poradni (...) i (...) w P. oraz przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonych środków odurzających i substancji psychotropowych. Łącząc orzeczone wobec R. P. kary pozbawienia wolności Sąd wymierzył mu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonych M. W. i R. P. na poczet kary pozbawienia wolności, a okres zatrzymania P. T. na poczet kary grzywny.

W ocenie Sądu wina i sprawstwo oskarżonych oraz zaproponowana przez prokuratora kwalifikacja prawna zarzucanych im czynów nie budziły żadnych wątpliwości.

Ustalając wymiar orzeczonych wobec oskarżonych kar Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania

świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy ustalaniu wysokości sankcji dla każdego z oskarżonych uwzględnił również rozmiar ich przestępczego działania, rolę w przestępczym procederze, warunki i właściwości osobiste każdego z nich, wysokość spowodowanej szkody, uzyskaną korzyść majątkową oraz całokształt okoliczności łagodzących i obciążających. Ustalając wysokość stawek dziennych grzywny Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonych i ich możliwości zarobkowe.

Dążąc do realizacji wymogu wewnętrznej sprawiedliwości wyroku, Sąd wymierzył poszczególnym oskarżonym zróżnicowane kary bacząc przede wszystkim na rolę jaką pełnili w przestępczym procederze.

I tak w pierwszej kolejności, Sąd ustalając wymiar kary dla R. P. przede wszystkim miał na uwadze jego dominującą rolę w popełnieniu przypisanych oskarżonemu czynów. R. P. współpracując z nieustaloną osobą o pseudonimie „M. (...)” zaangażował do przestępczego procederu P. T. i M. W., którym przekazywał instrukcje i zlecał określone czynności wynikające z ustalonego przez „M. (...)” planu wyłudzenia pieniędzy. Jego rolę należy zatem uznać za dominującą. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał ponadto bardzo dużą wartość szkody wyrządzonej przestępstwem i największą korzyść w porównaniu z pozostałymi oskarżonymi jaką uzyskał z niej R. P..

Na korzyść R. P. przemawiało z kolei jego przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyrażenie żalu i skruchy, dotychczasowa niekaralność i dotychczasowy sposób życia. Oskarżony pomimo dojrzałego wieku nie wchodził wcześniej

w konflikty z prawem i prowadził uregulowany tryb życia zgodny z obowiązującymi normami społecznymi.

Wymierzając R. P. karę łączną pozbawienia wolności Sąd musiał przede wszystkim uwzględnić reguły dotyczące jej wymiaru przewidziane w art. 86 § 1 k.k., z którego to artykułu wynika, że karę łączną wymierzyć można w granicach od najwyższej z kar wymierzonych (w niniejszej sprawie jest to kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności) do ich sumy (w niniejszej sprawie jest to kara 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności). Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. Sąd, zgodnie z art. 85a k.k., wziął również pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ta ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności, Sąd kierował się z jednej strony bliskością czasową popełnionych przez niego przestępstw, a z drugiej ich przedmiotową odmiennością.

Wymierzając karę oskarżonemu M. W. Sąd przede wszystkim uwzględnił pełnioną przez niego rolę w przedmiotowym procederze wyłudzenia pieniędzy. M. W. osobiście realizował liczne przekazywane mu przez R. P. zadania m. in. zakładał spółki oraz rachunki bankowe, wypłacał pieniądze i przekazywał je R. P. w zamian za umówione wynagrodzenie. Ustalając wymiar kary dla oskarżonego Sąd wziął również pod uwagę korzyść jaką osiągnął oraz bardzo dużą wartość szkody spowodowanej przestępstwem. Z kolei jako okoliczności łagodzące Sąd uznał fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyraził żal i skruchę oraz złożył szczegółowe wyjaśnienia w sprawie, w których opisał swoją współpracę z R. P. i P. T., wskazując na to w jakich okolicznościach założono spółkę (...) sp. z o.o. i rachunki bankowe w bankach (...) S.A., (...) Banku, (...), Banku (...) S.A., (...) Banku (...), (...) Banku oraz banku (...) S.A. Nadto, opisał przekazywanie dokumentacji i rachunków P. T. i R. P.. Sąd wziął także pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Najmniej relewantną rolę w popełnieniu przedmiotowych przestępstw pełnił P. T., który pośredniczył w kontaktach pomiędzy pozostałymi oskarżonymi. Jego rola sprowadziła się do towarzyszenia M. W. przy zakładaniu rachunków bankowych i na wypłacie pieniędzy. Od początku postępowania współpracował z organami ścigania, nie utrudniał postępowania, ujawnił szereg okoliczności związanych z zarzucanymi mu czynami, a także inne osoby w nim uczestniczące, które to, w ocenie Sądu, odegrały ważniejszą od niego rolę w przestępczym procederze. Ponadto z popełnionych przestępstw osiągnął najmniejszą w porównaniu z pozostałymi oskarżonymi korzyść majątkową. Sąd wziął również pod uwagę jego dotychczasową niekaralność. Oskarżony nie wchodził wcześniej w konflikty z prawem i prowadził uregulowany tryb życia zgodny z obowiązującymi normami społecznymi.

Z uwagi na wskazane powyżej okoliczności łagodzące, zdaniem Sądu wobec P. T. można przyjąć pozytywną prognozę kryminologiczną. Niewątpliwie czyny, których się dopuścił miały charakter incydentalny i w ocenie Sądu oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa. W tej sytuacji umieszczanie go w zakładzie karnym byłoby niecelowe, wobec czego Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby. W doktrynie przyjmuje się, że: „główną przesłankę merytoryczną wyraża w art. 69 § 1 k.k. zwrot "jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa". Takie sformułowanie tej podstawy oznacza, że przesłanka szczególnoprewencyjna jest w wypadku podejmowania decyzji o tym czy zastosować warunkowe zawieszenie wykonania kary przesłanką główną i pierwszoplanową. W języku prawniczym określa się ją zwykle mianem pozytywnej (dodatkowej) prognozy kryminologicznej.” (Kodeks karny. Komentarz, pod red. prof. dr hab. Ryszarda Stefańskiego, 2014). Znajduje to również swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie np. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24. 01. 2002 r., sygn. II AKA 552/02, który stwierdził że „na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa”.

Oznaczenie maksymalnego okresu próby pozwoli na zweryfikowanie przyjętej wobec P. T. pozytywnej prognozy kryminologicznej i na ewentualną odpowiednią reakcję organów wymiaru sprawiedliwości w przypadku kolejnego naruszenia przez oskarżonego porządku prawnego.

W celu zwiększenia dolegliwości skazania Sąd za konieczne uznał wymierzenie oskarżonym kary grzywny. Jej uiszczenie będzie dla nich z jednej strony dostatecznie dolegliwe, a z drugiej możliwe do zrealizowania. Konieczność uiszczenia grzywny będzie miała dodatkowo walor wychowawczy jako dolegliwość o charakterze finansowym poniesiona w związku z próbą poprawy sytuacji finansowej oskarżonych poprzez działania przestępcze, proporcjonalnie do winy każdego z nich. Jej celem jest też uświadomienie sprawcom nieopłacalności popełniania przestępstw przeciwko mieniu.

Odnosząc się natomiast do ustalonej przez Sąd wysokości jednej stawki dziennej grzywny to wskazać należy, iż została ona odpowiednio do treści art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej oskarżonych, wysokości ich dochodów i możliwości zarobkowych.

Kolejną dolegliwością, która będzie mieć również charakter kompensacyjny, jest orzeczone wobec oskarżonych środki karny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem - wobec R. P. w kwocie 448.982,30 zł, wobec M. W. w kwocie 80.000,00 zł oraz wobec P. T. w kwocie 32.000,00 zł. Jak ustalono w toku postępowania są to kwoty, które oskarżeni faktycznie pozyskali w związku z przestępstwem popełnionym na szkodę pokrzywdzonej spółki (...).

Z uwagi na rodzaj popełnionego przez oskarżonego R. P. przestępstwa w zakresie zarzutu III, Sąd za konieczne uznał orzeczenie wobec niego nawiązki w kwocie 1.000,00 zł na rzecz Poradni (...) i (...) w P..

Reasumując powyższe rozważania należy stwierdzić, że orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności i grzywny są karami sprawiedliwymi oraz adekwatnymi do stopnia ich zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścili. Sąd wymierzając je w dolnych granicach ustawowego zagrożenia uczynił to mając na uwadze liczne okoliczności łagodzące wymienione we wcześniejszej części uzasadnienia. Zdaniem Sądu kary zawnioskowane przez oskarżyciela publicznego byłyby nazbyt surowe i stanowiłyby nadmierną represję karną. Oskarżeni, którzy nie byli wcześniej karani sądownie i prowadzili ustabilizowany tryb życia dali się „wciągnąć” w przestępczy proceder przez nieustaloną osobę o pseudonimie „M. (...)”. Nie są to jednak osoby na tyle zdemoralizowane, aby konieczne było ich odizolowanie od społeczeństwa przez okres kilku lat o co wnosił prokurator.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w punkcie 16 wyroku. Sąd obciążył oskarżonych kosztami sądowymi i zobowiązał ich do uiszczenia opłaty sądowej z uwagi na fakt, iż nie zaszły żadne szczególne okoliczności związane z sytuacją majątkową oskarżonych, które wymagałyby zwolnienia ich z tego obowiązku.

Karolina Siwierska